

моите, ги водих там и се оправяха. Туй го знам от свекървата. Тя са казваше Ирина Койчева.” „Когато бяхме малки и някоя жена родеше дете и ние питахме откъде го е взела, майка ми казваше, че от Божа майка. Мама казваше, че на това място идвала Света Богородица да къпе детето си в коритцето. Дупките в скалата били нейните стъпки” (Демирев, Дечев, Тодорова 2011: 157) Засега не е локализиран денят от годишния календар, в който това е ставало, но при всички случаи би трябвало да има такава обвързка. Защото тук жените от селото (града) са идвали да се мият с водата от стъпките „за здраве”, оставяйки (вързвайки) свой „нишан” върху близките храсти - повсеместна практика до лечебна вода. Такова обредно излизане е ставало на Св. 40 Мъченици (Младенци) на близкото възвишение, върху което има скални образувания със следи от човешка намеса, наричано Каш кая, в чието подножие е Божа майка. В анкетите с местни жители Каш кая и Божа майка се схващат като едно цяло и посещавани в един и същ ден - Св. 40 Мъченици. Много показателен за сакралната функция на този топос е и оня момент от неговата характеристика, който се съотнася с обяснението за новородени бебета - „идват” от Божа майка.

Архангела - това е невисока скала по източния склон на Сливенската планина, разцепена, а от основата ѝ изтича студена вода. Легенда обяснява, че когато хора от полето бягали от болест (чума) в планината ги водел старец. Зажаднели, но нямало никъде вода и имало опасност да загинат. Тогава водачът им се помолил усърдно на Бог, ударил скалата с пръчката, с която се подпирал и тя се разцепила и от нея потекла вода, която била и целебна. Така хората били спасени. Водачът им невидимо си тръгнал. Оказало се, че това е Архангел-Михаил (Богдар 1993: 44-46). Според Шкорпил наименованието е свързано с манастирите в района. (Шкорпил 1886: 13-14)

Част от системата на сакралната топография в Сливенско